

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 5.

1 marca 1922.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

OKÓLNIKI:

	<i>Str.</i>
Okólnik № 484/B. R./22 w sprawie przyznania jednorazowego dodatku funkcjonariuszom państwowym	58
Okólnik № 435/B. R./22 w sprawie podwyższenia dodatku wyrównawczego dla m. Warszawy	59
Okólnik № 486/B. R./22 w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studia wyższe dla funkcjonariuszów państwowych.	60
Okólnik № 496/III. A./22 w sprawie dożywiania więźniów na koszt własny.	60
Okólnik № 499/Red./22 w przedmiocie nadsyłania obwieszczeń publicznych ogłaszanych w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości	61
Okólnik № 500/II. N./22 w przedmiocie przestrzegania przepisu art. 51 ^a U. P. K.	62

ZAWIADOMIENIA:

Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości.	62
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 marca 1922 r. na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich	64

RUCH SŁUŻBOWY.	65
ADWOKATURA:	
a) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie.	70
b) Okrąg Izby Adwokackiej we Lwowie.	71
c) Okrąg Izby Adwokackiej w Samborze	71
KONKURS	72

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIK № 484/B. R./22

w sprawie

przyznania jednorazowego dodatku funkcjonariuszom państwowym.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Rada Ministrów uchwaliła w dniu 23 stycznia 1922 r. przyznać wszystkim funkcjonariuszom państwowym jednorazowy dodatek w wysokości ogółem 50% uposażenia miesięcznego, składającego się z płacy zasadniczej, dodatku za wysługę lat i studja wyższe i dodatku drożyznianego z wykluczeniem natomiast wszelkich innych dodatków. Uprawnionymi do otrzymania jednorazowego dodatku są wszyscy funkcjonariusze państwowi pozostający na służbie państwowej najmniej od 1 stycznia 1922 r. i pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dnia 13 lipca 1920 (Dz. Ust. Rz. P. № 65, poz. 429, 436), tudzież pracownicy kontraktowi pozostający w służbie conajmniej od 1 stycznia 1922 r. których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad zawartych w ustępie 3-im zarządzenia Prezydium Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 r. № 3868 (patrz okólnik № 386 O. I./21 Dz. Urz. № 12).

Jednorazowy dodatek wypłacić należy również djeterjuszom, tudzież pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austriackich wszystkich ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 r. Dz. Ust. P. № 21, a ponadto pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorom przyjętym na czas nieograniczony za stałym wynagrodzeniem miesięcznym, o ile pozostają w służbie przynajmniej od 1 lipca 1921 r.

Wyłączeni są natomiast od jednorazowego dodatku pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczonej, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonariusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, oraz ci wszyscy pracownicy których uwiadomiono już lub uwiadomi się do dnia 1 lutego 1922 r. o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego, a wreszcie z pośród odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym funkcjonariusze samotni.

Młodocianym pracownikom niżej lat 18 należącym do kategorii niższych funkconarjuszów należy wypłacić połowę jednorazowego dodatku, przypadającego dla funkconarjuszów niższych, pobierających uposażenie 1 i 2 stopnia płacy.

Wydatek spowodowany wypłatą jednorazowego dodatku należy księgować na § 1, nowa poz. 1—c, 2—c, 3—c i 4—pod nazwą „doraźne zasiłki”.

Jednorazowy dodatek w wysokości 50% uposażenia miesięcznego wypłacić należy funkconarjuszom państwowym w pierwszym tygodniu lutego 1922 r., przyczem przy wymiarze tego dodatku należy uwzględnić płacę zasadniczą, dodatek za wysługę lat, dodatek za studja wyższe uzupełniony w myśl okólnika № 486/B. R./22 oraz dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej (wraz z dodatkiem wyrównawczym dla Warszawy i Łodzi), ponadto dla sędziów i prokuratorów dodatki starszeństwa; wszelkie inne dodatki nie wchodzą natomiast w rachubę przy wymiarze jednorazowego dodatku.

O wysokości kwoty wypłaconej tytułem jednorazowego dodatku władze asygnujące obowiązane są możliwie rychło zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 485/B. R./22

w sprawie

podwyższenia dodatku wyrównawczego dla m. Warszawy.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej, Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Ziemi Wschodnich, Pana Prezesa sądu okręgowego w Warszawie tudzież do Panów Naczelników więzień w Warszawie.

Rada Ministrów postanowiła w dniu 23 stycznia 1922 roku podwyższyć dodatek wyrównawczy, przyznany funkcjonariuszom państwowym, zatrudnionym stale w Warszawie, t. j. $\frac{1}{6}$ na $\frac{1}{5}$ przypadającego dodatku drożyznianego z ważnością od 1 stycznia 1922 roku.

Z chwilą otrzymania niniejszego okólnika zechce Pan Prezes (Naczelnik Więzienia) zarządzić bezzwłoczną wypłatę funkcjonariuszom państwowym, zatrudnionym stale w Warszawie, uzupełnienia dodatku wyrównawczego za styczeń 1922 r. spowodowanego podwyższeniem tego dodatku z $\frac{1}{6}$ na $\frac{1}{5}$ dodatku drożyznianego, oraz wypłacać rzeczony dodatek wyrównawczy, począwszy od dnia 1 lutego 1922 r. w wysokości $\frac{1}{5}$ dodatku drożyznianego, zarachowując płynące stąd wydatki na § 1, poz. 1b, 2b, 3b i 4b „dodatki drożyzniane”.

Powiększony w myśl niniejszego okólnika wymiar dodatku wyrównawczego dla m. Warszawy w wysokości $\frac{1}{5}$ dodatku drożyznianego należy również uwzględnić przy wymiarze jednorazowego dodatku przyznanego funkcjonariuszom państwowym, stosownie do okólnika № 484/B. R./21.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 486/B.R./22

w sprawie

wykonania ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studja wyższe dla funkcjonarjuszów Państwowych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

W myśl postanowień ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych (Dz. Ustaw № 4 poz. 17) wysokość dodatku za studja wyższe przyznanego urzędnikom państwowym na zasadzie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65/1920 poz. 429) zamieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150.

Począwszy od 1 stycznia 1922 należy zatem dodatek za studja wyższe obliczać przy uwzględnieniu obecnie obowiązującego mnożnika dodatku drożyznianego dla miejscowości pierwszej klasy 1700 w ten sposób, że dodatek za studja wyższe w dotychczasowej wysokości należy powiększyć 11,33 razy ($1700 : 150 = 11,33$).

Wydatek połączony z wypłatą zasadniczego dodatku za studja wyższe w dotychczasowej wysokości należy zarachowywać w § 1 poz. 1-a i 2-a „płace”, zaś wydatek na uzupełnienie tego dodatku w wysokości, przynoszącej 10,33 razy wysokość dodatku zasadniczego, jako mające charakter dodatku drożyznianego, należy zarachowywać na § 1 poz. 1 b i 2 b „dodatki drożyzniane”.

O ile wśród urzędników danego sądu lub więzienia, pobierających uposażenia na zasadzie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65 poz. 429), znajdują się osoby, mające prawo do pobierania dodatku za studja wyższe, należy bezzwłocznie zarządzić wypłacenie im uzupełnienia tego dodatku w myśl powyższych zasad za miesiąc styczeń 1922 oraz wypłacać dodatek nadal począwszy od 1 lutego 1922 w powiększonej wysokości.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 496/III. A/22

w sprawie

dożywiania więźniów na koszt własny.

Do wszystkich Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Ziemi Wschodnich.

Odżywianie więźniów prewencyjnych (ewentualnie internowanych) na koszt własny i dożywianie ich przez osoby odwiedzające, oraz instytucje do tego uprawnione ma w praktyce najrozmaitsze zastosowanie, zależy często od osobistego poglądu administracji więziennej, służy powodem niezadowolenia więźniów innych kategorii, a nawet demoralizująco oddziałują na ogólny tryb życia więziennego.

Aby uregulować tę ważną w życiu więziennym sprawę, zarządzam co następuje:

1. Więźniowie niekorzystający z pożywienia więziennego mogą odżywiać się trzy razy na dzień na koszt własny, jednak pokarmy, dostarczone dla tych więźniów, nie mogą pod względem jakościowym i ilościowym przekraczać granic umiarkowania, a mianowicie: obiad może składać się z dwóch dań: zupy i mięsa, lub ryby, z jarzyną i chlebem, a śniadanie i kolacja — z jednego dania z chlebem.

2. Odżywianie się więźniów na koszt własny może być uskuteczniane bądź przez dostarczanie raz na dzień do więzienia stawy już sporządzonej przez osoby odwiedzające, lub restauratora, upoważnionego do tego przez Naczelnika więzienia, względnie władzę nadzorczą sądową, bądź też przez dostarczanie do więzienia artykułów spożywczych w stanie surowym w celu sporządzenia z nich na koszt więźnia stawy w kuchni więziennej, o ile na to pozwalają warunki lokalne. Godziny dostarczenia posiłku wyznacza Naczelnik więzienia.

3. Dożywianie się więźniów, korzystających z wiktury więziennego, otrzymywanymi od osób odwiedzających lub instytucji do tego upoważnionych, artykułami spożywczymi, jako to: chlebem, herbatą, przegotowaną kawą, cukrem, sucharami, tłuszczami i produktami mięsnymi, oraz rybami jest dozwolone, lecz w granicach umiarkowania, w dnie i godziny, wyznaczone przez Naczelnika więzienia.

4. Dostarczanie więźniom wszelkich konserw w puszkach, oraz zbyt kownych artykułów spożywczych i delikatesów dozwolone być nie może.

5. Artykuły spożywcze, zarówno jak i naczynia, przed darczeniem więźniom winny być poddane ściślej rewizji przez funkcjonarjuszów więziennych, a pieczywo i inne produkty żywnościowe przekrajane.

6. Powyższe ulgi mogą być za złe sprawowanie się więźnia cofnięte przez Naczelnika więzienia na czas przez niego określony.

Wszystkie okólniki tudzież przepisy projektu regulaminu więziennego niezgodne z niniejszym okólnikiem uchyla się.

Warszawa, dnia 14 lutego 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

OKÓLNIK № 499/Red./22

w przedmiocie

nadsyłania obwieszczeń publicznych ogłaszanych w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Ziemi Wschodnich.

Wobec tego, że nadsyłane przez sądy, wydziały hipoteczne, komorników i notariuszy w celu ogłoszenia Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości obwieszczenia publicznie, pisane są niewyraźnie, a często nieczytelnie, co powoduje konieczność umieszczenia sprostowań, polecam Panom Prezesom wydanie podległym im urzędom zarządzenia, aby obwieszczenia, przesyłane do Redakcji, pisane były jasno, zwięźle i czytelnym charakterem pisma, lub o ile to możliwe — na maszynie. Sprostowania będą umieszczane na koszt urzędu przesyłającego obwieszczenia.

Dodatek zawierający obwieszczenia wychodzi 2 razy w tygodniu w środy i soboty, obwieszczenia przeto z terminem obowiązującym winny być nadsyłane do Redakcji na 10 dni przedtem — przy jednoczesnym wpłaceniu należności do Pocztovej Kasy Oszczędności na konto 30.133. Obecnie obowiązujące ceny za różne typy obwieszczeń drukowane są stale na pierwszej stronie każdego numeru dodatku.

Warszawa, dnia 23 lutego 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

OKÓLNIK № 500/II. N./22

w przedmiocie

przestrzegania przepisu art. 51² U. P. K.

Do Panów Prezesów sądów okręgowych w apelacjach warszawskiej, lubelskiej i Ziemi Wschodnich.

Do wiadomości mojej doszło, iż w niektórych sądach pokoju istnieje zwyczaj wydawania decyzji w przedmiocie środka zapobiegawczego wbrew art. 51² U. P. K. bez przesłuchania zaareztowanego, o ile policja nie przeprowadziła go z własnej inicjatywy.

Postępowanie takie jest bezwzględnie pogwałceniem obowiązującego prawa (art. 51² U. P. K.) i powinno pociągać za sobą wdrażanie postępowania dyscyplinarnego.

Warszawa, dnia 21 lutego 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Z A W I A D O M I E N I A :

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 1 z dn. 7 stycznia 1922 r.: Ustawa z dn. 16 grudnia 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (poz. 1).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów apelacyjnych i sądów okręgowych na terenie b. Królestwa Polskiego (poz. 2).

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w dn. 14 listopada 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie parcelacyjnego podziału ziemi na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (poz. 3).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (poz. 4).

№ 2 z dn. 14 stycznia 1922 r.: Ustawa z dn. 8 listopada 1921 r. w przedmiocie tymczasowego zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w byłym zaborze austriackim w razie nieszczęśliwych wypadków (poz. 5).

Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (poz. 6).

Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej (poz. 7).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województwa: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (poz. 10).

№ 4 z dnia 21 stycznia 1922 r.: Ustawa z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studia wyższe dla urzędników państwowych (poz. 17).

№ 6 z dnia 28 stycznia 1922 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. o sądownictwie doraźnym na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (poz. 39).

№ 10 z dnia 17 lutego 1922 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1922 r. o włączeniu do powiatu lwowskiego gminy „Rokitno” oraz niewcielonego jeszcze do tej gminy obszaru dworskiego Rokitno (poz. 69).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogródzkim, poleskim i wołyńskim oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołyńskim województwa białostockiego (poz. 70).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (poz. 74).

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 marca 1922 r. na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich.

		Ilość nieobsadzonych etatów Sędz.						Notarjuszów	
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju	Prokuratorów		Podprokuratorów
1	Sąd Najwyższy	1	—	1	—	—	1	—	
2	Sąd Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—	
3	" " „ Lublinie	—	—	1	—	—	—	1	
4	" " „ Ziemi Wschod.	—	1	—	—	—	—	1	
5	Sąd Okręg. w Białej	—	—	—	3	—	—	1	
6	" " „ Białymstoku	—	—	—	5	—	—	—	
7	" " „ Częstochowie	—	—	1	1	—	—	1	1 (Częstoch.)
8	" " „ Kaliszu	—	—	—	3	—	—	1	
9	" " „ Łomży	—	—	—	1	—	—	1	
10	" " „ Łodzi	—	—	—	5	—	—	—	
11	" " „ Łowiczu	1	—	—	1	—	1	—	
12	" " „ Mławie	—	—	—	1	—	—	—	
13	" " „ Płocku	—	—	—	3	—	—	—	1 (Płock)
14	" " „ Siedlcach	—	—	—	1	—	—	—	
15	" " „ Suwałkach	—	—	—	1	—	—	1	
16	" " „ Sosnowcu	—	—	1	3	—	—	1	
17	" " we Włocławku	—	—	—	3	—	—	1	
18	" " w Warszawie	—	—	—	3	—	—	—	1 (Warszawa)
19	" " „ Kielcach	—	—	2	6	—	—	1	
20	" " „ Lublinie	—	—	1	1	—	—	1	1 (Piotrków)
21	" " „ Piotrkowie	—	—	—	1	—	—	—	1 (Widawa)
22	" " „ Radomiu	—	1	—	3	—	—	1	1 (Zwoleń)
23	" " „ Zamościu	—	—	—	1	—	—	—	1 (Zamość)
24	" " „ Grodnie	—	1	—	6	—	—	—	
25	" " „ Łucku	—	—	—	6	—	—	—	
26	" " „ Pińsku	—	—	—	2	—	—	—	
27	" " „ Nowogródka (Wilejski)	—	—	—	5	—	—	—	

RUCH SŁUŻBOWY.

A. W Zarządzie Centralnym.

MIANOWANI ZOSTALI:

Stefan Stypiński — starszym referentem od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Roman Żmudzki, kontraktowy pracownik — kontrolerem, od dn. 15 lutego 1922 r.,
 Elżbieta Szturm — starszą kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Weronika Krzyżanowska — starszą kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Zofja Podleska — kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Halina Jamiołkowska — kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Helena Tarnasiewiczówna — kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Pelagja Rudzińska — kancelistką, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Antoni Stodolski, kontraktowy pracownik — kancelistą na okres próbny 6-o miesięczny, od dn. 15 lutego 1922 r.,

ZWOLNIENI:

Zofja Słupska, mł. kancelistka z dn. 30 kwietnia 1922 r. na mocy art. 42 p. e. i 45 Tymcz. Przep. Służb.

B. W sądownictwie.

MIANOWANI ZOSTALI:

Jan Serebacki, starszy referent Prokuratorji Centralnej R. P. — sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie, od dn. 28 stycznia 1922 r.,
 Bronisław Gacek, dodatkowy sędzia pokoju m. st. Warszawy — sędzią sądu okręgowego w Warszawie od dn. 28 stycznia 1922 r.,
 Władysław Wysocki, sędzia pokoju II okręgu w Łomży — sędzią sądu okręgowego w Łomży, od dn. 28 stycznia 1922 r.,
 Wacław Kozłowski, sędzia pokoju dla nieletnich w Łodzi — sędzią sądu okręgowego w Łodzi, od dnia 7 lutego 1922 r.,
 Edmund Płoski, sędzia pokoju w Mławie — sędzią sądu okręgowego w Mławie od dn. 7 lutego 1922 r.,
 Piotr Gnoiński, sędzia śledczy sądu okręgowego w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu dn. 7 lutego 1922 r.,
 Jan Rosciszewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu, od dn. 7 lutego 1922 r.,
 Wincenty-Walery Szczepiński, sędzia śledczy sądu okręgowego w Płocku, z siedzibą w Rypinie — sędzią sądu okręgowego w Płocku, od dn. 13 lutego 1922 r.,
 Józef Smoleński — sędzią śledczym sądu okręgowego w Suwałkach, od dn. 4 lutego 1922 r.,
 Bolesław Bogdanowicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie, z siedzibą w Przasnyszu, od dn. 4 lutego 1922 r.,
 Benjamin Żmudzki — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Lublinie, od dn. 9 lutego 1922 r.

- Ignacy Abczyński, p. o. sędziego pokoju w Bieżuniu — sędzią pokoju ubocznym w Bieżuniu, w okręgu sądu okręgowego w Płocku, od dn. 27 stycznia 1922 r.,
- Leon Bagniewski, sędzia pokoju uboczny w Białobrzegach, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — sędzią pokoju zawodowym w tymże sądzie, od dn. 3 lutego 1922 r.,
- Zygmunt Maślankiewicz — sędzią pokoju w Grójcu, w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, od dn. 4 lutego 1922 r.,
- Antoni Aleksander Beranek — sędzią pokoju VII okręgu m. st. Warszawy, od dn. 11 lutego 1922 r.,
- Brunon Przywieczerski — sędzią pokoju nadliczbowym w okręgu sądu okręgowego w Łomży, od dn. 13 lutego 1922 r.,
- Stanisław Wyczółkowski, sędzia pokoju uboczny — sędzią pokoju zawodowym w Grębkowie, w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, od dn. 15 lutego 1922 r.,
- Bolesław Żera — sędzia pokoju w Rawie, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, od dn. 18 lutego 1922 r.,
- Józef Nowachowicz — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, od dn. 13 lutego 1922 r.,
- Józef Łapicki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, od dn. 4 lutego 1922 r.,
- Brunon Radkowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, od dn. 7 lutego 1922 r.,
- Konstanty Hrebniński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie od dn. 7 lutego 1922 r.,
- Roman Bojanowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie od dn. 9 lutego 1922 r.,
- Aleksander Muromcew — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie od dn. 9 lutego 1922 r.,
- Karol Kaj — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie od dn. 18 lutego 1922 r.,
- Tadeusz Górzyński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie od 8 lutego 1922 r.,
- Marjan Maciejko, sekretarz sądu okręgowego w Warszawie — notariuszem w Gombinie, w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, od dn. 16 lutego 1922 r.

PRZENIESIENI:

- Konstanty Szyszko, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łomży, z siedzibą w Ostrołęce — na także stanowisko do sądu okręgowego w Warszawie, z siedzibą w Warszawie, zgodnie z podaniem, od dn. 3 lutego 1922 r.,
- Stefan Szydłowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łomży — na także stanowisko przy sądzie okręgowym w Warszawie, zgodnie z podaniem, od dn. 4 lutego 1922 r.,
- Ludwik Roman Listkiewicz, sędzia pokoju w Opocznie — na stanowisko sędziego pokoju nadliczbowego w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, zgodnie z podaniem, od dn. 10 lutego 1922 r.,
- Karol Gantner, sędzia pokoju w Siennie — na także stanowisko do Itży, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, zgodnie z podaniem, od 10 lutego 1922 r.

Wskutek skasowania i dyzlokacji sądów pokoju:

- Klemens Osiecki, sędzia pokoju w Wąwolnicy — na stanowisko sędziego pokoju zawodowego w Kazimierzu, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, od dn. 31 stycznia 1922 r.,
- Mieczysław Walenty Foksowicz, sędzia pokoju w Łągowie Opatowskim — na także stanowisko do Sienna, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, od dn. 10 lutego 1922 r.,
- Walery Pietrusiewicz, sędzia pokoju w Kunicach — na także stanowisko w Końskich okręgu II, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, od dn. 10 lutego 1922 r.,
- Tadeusz Józef Skorupski, sędzia pokoju w Żarnowie — na także stanowisko do Wielkiej Woli, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, od dn. 10 lutego 1922 r.,
- Władysław Gaździński, sędzia pokoju w Gniewoszowie — na stanowisko sędziego pokoju nadliczbowego, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, od dn. 10 lutego 1922 r.,
- Władysław Przybylski, sędzia pokoju w Łęczynie — na także stanowisko w Bychawie, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, od dn. 9 lutego 1922 r.,
- Wacław Kamieniecki, sędzia pokoju w Rawie — na stanowisko sędziego pokoju nadliczbowego, sprawującego urząd ubocznie przy sądzie pokoju w Rawie, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, od dn. 13 lutego 1922 r.,
- Feliks Jaśkowski, sędzia pokoju w Chociwii — na stanowisko sędziego pokoju nadliczbowego, sprawującego urząd ubocznie przy sądzie pokoju w Rawie, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, od dn. 13 lutego 1922 r.

ZWOLNIENI:

A) Wskutek skasowania sądów pokoju:

- Mieczysław Bocheński, sędzia pokoju w Nowym-Korczyniu, w okręgu sądu okręgowego w Kielcach — od dn. 27 stycznia 1922 r.,
- Kazimierz Boski, sędzia pokoju w Wielkiem, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — z dn. 1 lutego 1922 r.,
- Teodor Kraszewski, sędzia pokoju w Wąchocku, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — z dn. 1 lutego 1922 r.,
- Władysław Targowski, sędzia pokoju w Tarłowie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — z dn. 1 lutego 1922 r.,
- Marcjan Żórawski, sędzia pokoju w Czermnie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — z dn. 1 lutego 1922 r.,
- Adam Piwkowski, sędzia pokoju w Miastkowie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży — z dn. 1 lutego 1922 r.,
- Wacław Chmielewski, sędzia pokoju w Jedwabnem, w okręgu sądu okręgowego w Łomży — z dnia 1 lutego 1922 r.,
- Stanisław Dziekoński, sędzia pokoju w Tykocinie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 1 lutego 1922 r.,
- Zygmunt Sokołowski, sędzia pokoju w Grabowie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 1 lutego 1922 r.,
- Piotr Wnorowski, sędzia pokoju w Zarembach Kościelnych, w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 1 lutego 1922 r.,

Wojciech Przanowski, sędzia pokoju w Potoku Wielkim, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 1 lutego 1922 r.,
 Stanisław Bogusławski, sędzia pokoju w Irenie, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 1 lutego 1922 r.,
 Kazimierz Chromiński, sędzia pokoju w Niedźwiadzie, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 1 lutego 1922 r.,
 Karol Strzembosz, sędzia pokoju w Jedlińsku, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Jerzy Zdzitowiecki, sędzia pokoju w Chomentowie-Puszcz., w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Jan Łuniewski, sędzia pokoju w Wołanowie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Henryk Kiedrzyński, sędzia pokoju w Przysusze, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Józef Szumacher, sędzia pokoju w Klimontowie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Aleksander Russocki, sędzia pokoju w Ćmielowie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Marjan Jagmin, sędzia pokoju w Łagowie Kozienickim, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 10 lutego 1922 r.,
 Jan Kiwerski, sędzia pokoju w Zakrzówku, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 9 lutego 1922 r.,
 Dominik Rzewuski, sędzia pokoju w Sielcu, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 1 lutego 1922 r.,
 Henryk Załuski, sędzia pokoju w Kuliku, w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 1 lutego 1922 r.,
 Władysław Łoziński, sędzia pokoju w Bolimowie, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, dnia 13 lutego 1922 r.,
 Mieczysław Wierzbicki, sędzia pokoju w Białej, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, dnia 13 lutego 1922 r.,
 Kazimierz Frydrychs, sędzia pokoju w Boguszykach, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, dnia 13 lutego 1922 r.,
 Karol Gaszyński, sędzia pokoju w Sławkowie, w okręgu sądu okręgowego w Kielcach, dnia 16 lutego 1922 r.

b) Na skutek podania.

Waldemar Dernałowicz, sędzia śledczy I rew. na pow. Radzyński, w okręgu sądu okręgowego w Białej, dnia 16 lutego 1922 r.,
 Feliks Mayer, sędzia pokoju w Bieżuniu, w okręgu sądu okręgowego w Płocku, dnia 27 stycznia 1922 r.,
 Aleksander Ende, sędzia pokoju w Tuszynie, w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 6 lutego 1922 r.,
 Władysław Karnkowski, sędzia pokoju w Sochaczewie, w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu, dnia 13 lutego 1922 r.,
 Hieronim Holsztyński, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Warszawie, dnia 30 stycznia 1921 r.,
 Ignacy Ettinger, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 30 stycznia 1922 r.,
 Józef Goldberg, aplikant zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Warszawie, dn. 11 lutego 1922 r.,

Jan Stanek, sekretarz sądu okręgowego w Łodzi, dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Rafał Eugenjusz Paszkowski, sekretarz sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 16 lutego 1922 r.,
 Józef Nanys, p. o. starszego skarbnika przy sądzie okręgowym w Częstochowie, dn. 31 stycznia 1922 r.,

c) Na mocy art. 42 p. b. Tymcz. Przep. Służb.

Bolesław Malinowski, sędzia pokoju w Końskich, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dn. 10 lutego 1922 r.

d) Na mocy art. 15 Przepisów Tymczasowych o urz. sąd. w Król. Polskiem.

Edward Ludwikowski, sędzia pokoju w Ilży, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dn. 10 lutego 1922 r.

ZMARLI:

Aleksander Olędzki, sekretarz sądu okręgowego w Siedlcach, dn. 31 stycznia 1922 r.,
 Edward Papiewski, komornik przy sądzie okręgowym w Zamościu, na powiat Biłgorajski, dn. 5 lutego 1922 r.,
 Leon Stefan Gawęcki, notariusz przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie, dn. 22 stycznia 1922 r.,
 Seweryn Sunderland, notariusz w Zwoleniu, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dn. 22 stycznia 1922 r.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRJACKIM.

Minister Sprawiedliwości przeniósł sędziów sądu okręgowego:

- 1) Emila Karaczewskiego z Czortkowa, do Złoczowa,
- 2) Dr. Bohdana Monciebowicza z Czortkowa, do Stanisławowa,
- 3) Bronisława Muzykę ze Złoczowa, do Tarnopola,
- 4) Antoniego Raka z Tarnopola, do Stryja,
- 5) Jana Smólskiego z Czortkowa, do Stryja,
- 6) Jana Sosenkę z Czortkowa, do Sambora,
- 7) Stanisława Stebleckiego ze Stanisławowa, do Czortkowa,
- 8) Bazylego Szczerbatiuka ze Sambora, do Brzeżan,

oraz zamianował sędziami sądu okręgowego:

a) naczelników sądów powiatowych:

- 1) Jana Kochanowskiego w Krakowcu, dla Stanisławowa,
- 2) Włodzimierza Kuciela w Zabiu, dla Kołomyi,

- 3) Stanisława Orskiego w Żurawnie, dla Stryja,
- 4) Michała Radeckiego w Kaluszu, dla Brzeżan,

b) sędziów powiatowych:

- 1) Wiktora Barczynowa-vel Barczyńskiego w Jaworowie, dla Złoczowa,
 - 2) Cyprjana Bilińskiego w Nowem Siole, dla Tarnopola,
 - 3) Józefa Isakiewicza w Zaleszczykach, dla Czortkowa,
 - 4) Dr. Tytusa Kawalca w Turce, dla Kołomyi,
 - 5) Włodzimierza Kordubę w Podhajcach, dla Brzeżan,
 - 6) Teofila Kosteckiego w Buczaczu, dla Stanisławowa,
 - 7) Diomeda Kozorowskiego w Kopyczyńcach, dla Czortkowa,
 - 8) Ignacego Rosenbauma w Skalacie, dla Tarnopola,
 - 9) Karola Sokołowskiego w Bukowsku, dla Sambora,
 - 10) Jana Smereczyńskiego w Budzanowie, dla Czortkowa,
 - 11) Aleksandra Wintoniaka w Zabłotowie, dla Komyi,
 - 12) Dr. Jana Zołoteńkiego w Sieniawie, dla Złoczowa,
- c) b. radcę sądu krajowego i adwokata Gedymina Lisinieckiego w Bo-lechowie, dla Stryja.

Minister Sprawiedliwości zamianował: 1) sędziego powiatowego w Ober-tynie, Bolesława Bileka, dla Obertyna, 2) sędziego powiatowego w Podwo-łoczyskach, Kazimierza Cegleckiego, dla Podwołoczysk, 3) sędziego sądu okręgowego w Złoczowie Karola Drozdowicza dla Rohatyna, 4) em. radcę sądu krajowego i naczelnika sądu powiatowego, Henryka Kapiszewskiego w Dobromilu, dla Starego Sambora, 5) sędziego powiatowego w Boho-rodczanach, Jarosława Kordasiewicza, dla Bohorodczan, 6) sędziego powia-towego w Żabiu, Stanisława Mielnika, dla Peczeniżyna, 7) sędziego powia-towego w Lisku, Tadeusza Wilczka, dla Żydaczowa, 8) sędziego sądu okręgowego we Lwowie, Wacława Wrześniowskiego, dla Skolego.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 7 lutego 1922 r. prze-niósł Bolesława Gabryela, sędziego powiatowego w Tarnobrzegu do Dąbrowy.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 18 lutego 1922 r. za-mianował Tadeusza Łobaczewskiego, naczelnika sądu powiatowego w Roz-wadowie, sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie.

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Jakób Schratte z siedzibą w Rzeszowie,
 „ Leser v. Luis Lustbader z siedzibą w Krakowie,
 „ Leopold Zawilski z siedzibą w Strzyżowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Natan Kaner z Rzeszowa do Lwowa, substytutem ustanowiono Dr. Simche Wassermana, adw. w Rzeszowie,
 Dr. Karol Szoleń z Chrzanowa do Krakowa, substytutem ustanowiono Dr. Ta-deusza Janikowskiego z siedzibą w Chrzanowie,
 Dr. Izaak Peitzer z Wojnicza do Stanisławowa, substytutem ustanowiono Dr. Salomona Goldberga, adw. w Tarnowie.

Zmarli:

- Dr. Tadeusz Wyrobisz, adw. w Liszkach, substytutem ustanowiono Dr. Le-opolda Badera, adw. w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Józef Mesuseg z siedzibą we Lwowie,
 „ Leon Aleksiewicz z siedzibą w Stanisławowie,
 „ Marjan Głuszkiewicz z siedzibą we Lwowie,
 „ Jakób Ber Katz z siedzibą we Lwowie,
 „ Tadeusz Wepper z siedzibą we Lwowie,
 „ Leopold Aleksander Niemkiewicz z siedzibą we Lwowie,
 „ Abraham Zucker z siedzibą we Lwowie,
 „ Nachum Izaak Pordes z siedzibą w Kołomyi.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Marcelli Fedyński z Nadwórnej do Delatyna,
 „ Jakób Wolf z Wiśniowczyka do Grzymałowa.

Przesiedlili się:

- Dr. Leon Aleksiewicz ze Stanisławowa do Kamionki Strumiłowej.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Cudik Fischer z siedzibą w Żydaczowie.

K O N K U R S .

W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada praktykanta rachunkowego z wynagrodzeniem XI stopnia służbowego, składającym się z płacy zasadniczej 600 Mk. miesięcznie i odpowiadającego stosunkom rodzinnym dodatku drożyznianego.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane podania do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do 10 marca 1922 r.

Do podania należy dołączyć:

- 1) metrykę urodzenia,
- 2) świadectwo przynależności do Państwa Polskiego,
- 3) świadectwo moralności,
- 4) świadectwo zdrowia potwierdzone przez lekarza rządowego,
- 5) świadectwo ukończenia szkoły średniej.

Do osiągnięcia stałej posady urzędnika rachunkowego wymaganem jest nadto złożenie egzaminu z rachunkowości państwowej.